

บ่อยครั้งที่ครูต้องหน้าแตก...

นำเสนอเมื่อ : 12 มิ.ย. 2552

บ่อยครั้งที่ครูต้องหน้าแตก...✖

...เชื่อว่าประสบการณ์ การเป็นครูของ
คุณครูหลายๆท่านอาจจะเคยพบเจอกับเรื่องราวเช่นนี้...ปัญหานี้...และแก้ปัญหา
✖ ...ครูรัชนี นำมาฝากด้วยรักและปรารถนาดีค่ะ

บ่อยครั้งที่ครูต้องหน้าแตก...แตกอีกแล้ว...กับการหน้าแตก งานนี้ไม่มีใครผิด ไม่มีใครถูก
ถ้าบางคนอาจจะมีความเห็นวาทะมีฝ่ายผิดข้างหนึ่งนั่น **"ครูขอรับผิดชอบเพียงผู้เดียว"**
เกี่ยวกับมารยาทของนักเรียน ซึ่งมาจากพื้นฐานการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนที่แตกต่างกัน
บางกลุ่มกล่าวให้ลูก ๆ ว่าเป็นเรื่องของดีเอ็นเอ เป็นนิสัยถาวร เป็นสิ่งที่ขุดไม่ได้อะไร
เกลียดไม่ออกจนแล้วแต่เหตุผลที่สาหัสสากรรจ์ อันหมายถึงพฤติกรรมการแสดงออก การดำเนินชีวิต
การจัดการตัวเองของแต่ละคน ในที่นี้ก็คือ**พฤติกรรมของนักเรียน** ได้แก่การทำความเคารพ การพูด การแสดงออกที่ทำให้ผู้อื่นมีความสุข
และพึงพอใจเหล่านี้ถือเป็น**มารยาท** ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เป็นนิสัยอันถาวรต้องมาจากการฝึกตั้งแต่เล็ก ๆ อย่างเช่นคำกล่าวที่ว่า **"วินัยดีต้องเริ่มที่บ้าน"**
แต่พวกเราเป็น**ครูบ้านนอก** เราขอรับวินัย..ของเด็กให้มาเริ่มที่โรงเรียน ก่อนที่พวกเขาจะนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรม
หรือมีแขกมาเยี่ยมโรงเรียนเราจะซักซ้อมเรื่องมารยาทก่อนเป็นอันดับแรก **"เมื่อเห็นใครไหวครู หรือเห็นครูไหวใคร หนูต้องไหวตาม
โดยที่ครูไม่ต้องบอกนะคะ"** ทุกคนรับปากทุกครั้งว่าจะทำตามเพราะง่ายดีกับคำว่า "ครับ/ค่ะ" เพียงแค่นี้ครูก็ชื่นใจ
ทำไมครูจะต้องหน้าแตก???...เพราะนักเรียนลืมข้อตกลง ลืมสัญญาตัวเอง
มีวันหนึ่งได้นำนักเรียนไปนำเสนอโครงการคุณธรรมการทำความดีเฉลิมพระเกียรติฯ โรงเรียนคุณธรรมชั้นนำ ที่สำนักงานเขตพื้นที่.....ก่อนขึ้นเวทีนักเรียนจะต้องนำเสนอ
ตอบข้อซักถามของคณะกรรมการที่นี้ธุรการของตนเอง นักเรียน 3 คนที่เป็นตัวแทน หญิง 2 และชายอีก 1 ได้ไปยืนประจำที่ของตนเอง ครูที่ไปด้วย 3 ท่านต่างก็ยิ้มแย้ม
แจ่มใส ให้กำลังใจ ไปยืนใกล้ ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น
เมื่อคณะกรรมการมาถึงนักเรียนหญิง 2 คนไหว้อย่างอ่อนหวาน
ประทับใจครูผู้อบรมก็พอใจที่สุดแล้ว แต่นักเรียนชายยังไม่ยอมไหวสวัสดีที่ เมื่อครูสะกิดแล้วสะกิดอีกก็ยัง
จนถึงสามครั้งก็ยัง นอกจากนั้นยังทำหน้าตาเฉยเมยไม่ยิ้มไม่แย้มให้เห็น.....
ครูเริ่มหงุดหงิด...ถึง..พอมที่จะแตก หรือแตกไปแล้วก็ได้ เมื่อนักเรียนตัวแทนโรงเรียนคุณธรรมชั้นนำมีพฤติกรรมเช่นนี้
ภายหลังได้ถามถึงสาเหตุที่ไม่ยอมไหว ได้รับคำตอบว่า...**"กรรมการไม่มองหน้า"**
ครูดิว่าการอบรมครั้งนี้จะได้เริ่มเวอร์ชันใหม่ว่า **"ต่อไปใครจะมองหน้าหรือไม่มองหน้าก็ต้องไหวว้าวว"** เสมอ ๆ ๆ...นะจะนักเรียนที่รัก...
ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นมา
ต้องปรับปรุงพฤติกรรมส่วนตัวคือเมื่อไปโรงเรียนต้องพยายามที่จะให้เกียรตินักเรียนบ้าง...มองนักเรียนที่ตรงหน้า
ที่เดินผ่านไปทุก ๆ ครั้ง แต่ในทางปฏิบัตินักเรียนทุกคนเมื่อเห็นครู แม้ไม่ได้มองหน้าเด็กก็ถามทักทาย ให้
ได้ยินทุกวันจนเป็นที่คุ้นเคยและประทับใจ **"คุณครูชาวสวัสดีคะ/คุณครูครับสวัสดีครับ"** ทุกครั้งที่พบกัน....
หลังจากนั้นมา ครูเริ่มหน้าแตกน้อยลง จนในที่สุดก็หายจากอาการหน้าแตก
โดยไม่ต้องใช้โลชั่นหรือครีมทาเลย..ขอบใจนักเรียนมากนะค่ะ...
✖

ขอบพระคุณที่มาข้อมูลคุณครูคิม